

Mevrouw H.F.M.H. van den Blink-Blomberg
90, Des Guinlei apt 8 i
2018 ANTWERPEN
BELGIE

Amsterdam, 20 december 1998

Fax: 00-32-32-386624

van: Aardje D

fax: 00-31-20-422187

aantal pagina's: 2

Eindejaars overdenking

Lieve Moeder Hiep,

Wisten jullie dat Karel de Grote, koning der Franken die leefde omstreeks 800 n.Chr., slechts zijn handtekening kon schrijven? Het 'epitheton ornans' heeft hij niet te danken aan het oeuvre dat hij nagelaten zou hebben. Indien dat wel zo zou zijn geweest, dan heb ik hem met deze eerste zinnen van deze brief al voorbij gestreefd en zou ik de geschiedenis in moeten gaan als 'Adriaan de Zeer Grote'. De oplettende en scherpzinnige lezers van dit epistel is het direct opgevallen dat deze brief niet geschreven is maar 'gewordprocessed' en net zo als Karel de Grote behoef ik er slechts mijn naam onder te zetten. En jullie blijven toch in het ongewisse of ik zelf deze woorden geprocessed heb of dat mijn 'scribe' het gedaan heeft. In ieder geval de inhoud van deze brief verwijst naar een denkproces dat op papier zichtbaar is gemaakt. Papier is eeuwenlang de informatiedrager geweest die tijd en ruimte overbrugde.

Deze inleiding is ter illustratie dat een manager aan het einde van de twintigste eeuw meer moet weten en kennen dan een koning uit de negende eeuw.

De tijd en die schrijdt maar voort. We hebben 'prozac' ter bestrijding van depressies, 'viagra' ter bestrijding van de 'male erectile dysfunction', maar nog geen pilletje gevonden om het tijdsverloop stil te zetten.

Zo tegen het einde van ieder jaar gevoelen we de noodzaak (rituelen?) om vrienden te laten weten dat we nog bestaan. Zei de Amerikaanse schrijfster Emily Dickinson (1830-1886) niet: 'A letter is a joy of Earth; it is denied Gods.'

Het feit dat ik schrijf is het bewijs dat ik nog op deze aarde toef en als sterveling ga ik nu een paar gedachten, die de tijdgeest van vandaag weergeven, transformeren in briefvorm en via de deze brief kan ik mijn gedachte delen met de door mij uitverkorenen.

Weet je wat het bijzondere van brieven schrijven is? Je bent bevoorrecht om de inhoud van de brief geheel zelf te bepalen zonder rekening te houden met de eventuele tegenwerpingen van de ontvanger dezer.

De financiële crisis

Onlangs las ik een definitie van een financiële crisis: 'An economic bust is nothing else than a wrongly handled economic boom.' In andere woorden maar toch wel met de zelfde betekenis merkte Keynes in 1936 op: 'The idea's of economists...are more powerful than is commonly understood. Indeed, the world is ruled by little else.

Practical men, who believe themselves to be quite exempt from any intellectual influences, are usually the slaves of some defunct economist.' De vraag is: 'Wat is het foute idee waardoor we verzeild raakten in de financiële crisis van heden ten dage?'

GLOBALIZATION ? IMS en de Worldbank erkennen nu dat ze te stringente eisen aan de 'emerging countries' in crisis gesteld hebben voor het ter beschikkingstellen van hun financiële hulpverlening. Verontrustend is de financiële toestand (evenzo als de politieke instabiliteit die daar heerst) in Rusland. Dit jaar moest dit land USD 17 miljard aan verschuldigde interest betalen en ze zullen zelfs niet in staat zijn om daarvan USD 5 miljard te voldoen. We moeten aannemen dat de ettelijke honderd miljoenen Dollars aan buitenlandse schulden 'à fonds perdu' zijn. Een nieuwe revolutionaire regering zou zich kunnen distantiëren van het financiële moeras waar ze door hun voorgangers in gemanoeuvreerd zijn. Maar ik begin met deze uitspraken een beetje op Hiltermann te lijken die de toestand in de wereld met jullie bespreekt.

Dus ander onderwerp: De donkere dagen voor Kerstmis.

De dagen korten, zoals dat in de volksmond heet. Als het koud en donker buiten is, dan hebben we in de Natuur buiten niets te zoeken. Dan blijft de Natuur binnen's huis over om ons op te concentreren.

Daar ik van mening ben dat het fenomeen 'vrouw' deel uitmaakt van de ons omringende Natuur, zijn de donkere dagen voor kerstmis bij uitstek aan de vrouw gewijd.

Ook de commercie speelt in op de vooraanstaande positie die de vrouw (de Natuur binnen's huis) bekleedt in dit jaargetijde. Er verschijnen in dit koude jaargetijde steeds meer reclameborden (ook wel 'bill boards' genoemd) met te jonge meiden, in veelkleurig, frivole sexy lingerie; me dunkt ongemakkelijkzittend ondergoed omdat het lichaam op zijn voordeligst gepresenteerd dient te worden na het copieuze kerstmaal. Eigenlijk ook een soort kerstversiering evenals de boom met ballen. Ook in de weekbladen en de magazine's worden we genood om lingerie voor onze vriendinnen (onder het motto: Wie nooit van het rechte pad afgedwaald is, heeft elke afslag gemist.) en onze vrouwen te kopen.

Ik beken dat ik mij nog nooit bezondigd heb aan het kopen van lingerie (als een species van ondergoed) die voor een ander bestemd zou zijn. In mijn comparatieve calculaties vond ik dat je voor lingerie te veel betaalt voor te weinig wat je in ontvangst neemt. Goed, goed, ik hoor al een ieder tegenwerpen dat je ook voor de illusie betaalt. Dat zal wel, maar het kenmerkende van illusie is dat deze naar een zeer korte tijd verdwijnt. Mijn bronnen van vreugde moeten eeuwig duren en nimmer opdrogen. Genoeg gefilosofeer.

Enkele dagen geleden zagen we the prime minister van Engeland voor een kerstboom (vrede op aarde en in de mensen een welbehagen) een dreigende oorlogsverklaring afleggen terwijl hij deze politieke beslissing trachtte te rechtvaardigen. Dat is toch paradoxaal?. En waarom steunt Frankrijk deze beslissing niet? Zal ik het ooit begrijpen met mijn benedenmaatse armzalige hersenen?

Dit jaar zal ik je niet meer lastig vallen met mijn geschrijf. Wij wensen je goede kerstdagen toe en onze ander wens is dat we in goede omstandigheden en in een goede gezondheid elkaar in het nieuwe jaar mogen aantreffen. Vera en Aadje
Dirkzwager

Als je 80 jaar se worden bent, behoort je tot
de bevoorrechte groep van de zeer Sterken onder
de mensen. Dat u nog lang mag genieten in
goede gezondheid van al het moois wat de
wereld om u heen te bieden heeft.
Veel lief ook van Vera
Aadje en
Aadje DD

Twee citaten uit de briefwisseling van Matthijs Vermeulen (vanuit Louveciennes, Frankrijk) met Thea Diepenbrock (naar Amsterdam)

16 nov. 1945

Wanneer mijn licht me nu maar niet in de steek laat. (Er waren na de oorlog veel electiciteitsstoornissen: ADD) Te mooi om te duren zonder gehannes. Ik heb deze dagen pech gehad; dit komt er ook nog bij. Mijn pieren, die mij vertelden dat 't voorlopig niet koud zou worden, hadden geen ongelijk. Maar toen ik mijn aardappelen inspecteerde, zag ik tot verbazing dat ze allemaal kleine, witte lootjes hadden. Zij waren aan 't uitschieten. Ik heb daarover een vergrijsde, reumatische technicus geraadpleegd die me zei dat 't een ramp was, dat alles bedierf, ook zijn confituren, en ingemaakte vlees, en dat het lag aan de zachte temperatuur, en dat ik mijn aardappelen, als ik ervan eten wou, moest 'dégermer', één voor één. Wij hebben daar geen woord voor. De lootjes, van de spruitjes ontdoen! Ik bracht dus reeds menig uur door in mijn donkere kelder, bezig een geest te smoren die zich in de seizoenen vergist heeft. Zag je ooit iets stommers en lompers dan een rauwe aardappel? Daar huist een 'Princiep van Leven' in. We weten niet hoe of waar. We kunnen het niet gissen. Zullen we ooit zo'n lummelige aardappel kunnen fabriceren, die leeft, en die wanneer de temperatuur zoel is, begint te verlangen, in zijn binnenste, naar het licht? Zo daasde ik in mijn kelder, dat leven verwoestend, tegen mijn zin in. Nog een beetje, en elke knullige, onbehouwen aardappel werd een figuratie van de universele Eros, die was in de Aanvang!

En ik ben nog niet op de helft. Ik moet ze allemaal ontzielen één voor één.

24 nov. 1945

Per slot heb ik een bezoek afgelegd in het onderaardse hol mijner revolutionaire patatten en nieuw gewaarwordingen opgedaan Want verbeeld je: in dezelfde hoop, van dezelfde soort, onder dezelfde atmosferische omstandigheden variërende spruiten van twee millimeter tot vijf centimeter, en sommige zelfs hebben géén spruiten. Ik kon niet anders doen, na enig overleg, dan daar concluderen dat onder die knullen van aardappelen de individuen verdeeld zijn in temperamentvolle en slome duikelaars, in voortvarenden en laksen, en dat zelfs onder hen volmaakte nullen bevinden. Geen gelijkheid dus, noch fysische, noch psychische, ook niet bij kartoffels. En ik had grote lust om de inégaliteit te verheffen tot een der grote natuurwetten.

*toepijt: Fantastisch om uit een triviale gebeurte
nis: een bezoek aan je voorraadsje aardappelen in
een maffe kelder — daar zo'n beschouwing uit
te peuren!!
je fr. Adriaan D*